

[Ministeren for offentlige arbejder.]

1951-52—1955-56. Med priserne pr. 1. maj 1950 er den samlede restudgift anslået til 7 mill. kr. Til hvilket tidspunkt den økonomiske situation tillader arbejdets genoptagelse er det formentlig lidt for tidligt at udtale sig om i dag.

Endelig har jeg nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Chr. Christiansen. I anledning af det ærede medlems forespørgsel om flytning af redningsbåden „Hjælperen“ fra Fiskerklyngen i Frederikshavn til det opfyldte areal i forhavnen skal jeg oplyse, at forhandlingerne mellem den kongelige havnekommission i Frederikshavn og søværnet i øjeblikket beror på, at forsvarsministeriet skal fastsætte grænsen for det areal, der skal disponeres over henholdsvis til „Hjælperen“ og til søværnet. Man har i den lokale presse bebrejdet distriktsingeniør Rasmussen i Frederikshavn, at han ikke med tilbørlig hurtighed har fremmet flytningen af „Hjælperen“ til forhavnen, men der er i virkeligheden i så henseende intet at bebrejde distriktsingeniøren. „Hjælperen“'s lejemål på forhavnsarealet skulle nemlig være nøje forbundet med den del af arealet, som skulle stilles til rådighed for søværnet. Marinemyndighederne har imidlertid endnu ikke truffet endelig beslutning om udstrækningen af det areal, der ønskes lejet på forhavnsarealet, og før dette spørgsmål er løst, kan vi ikke komme videre med „Hjælperen“'s lejemål.

Hertil kommer iøvrigt, at det ved en fornylig mellem forsvarsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder stedfunden drøftelse er oplyst, at søværnet endnu ikke har klarhed over, hvorvidt anbringelsen af et træhus på forhavnsarealet til brug for redningsbåden „Hjælperen“ vil støde på hindringer som følge af bestemmelserne om, at der ikke må findes brandfarlige bygninger indenfor en vis afstand fra de nærliggende olietanke, som er opført af tyskerne. Jeg kan dog meddele, at forsvarsministeriet har lovet snarest at undersøge dette spørgsmål ved henvendelse til justitsministeriets sagkyndige.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Weiskop): Det ærede medlem hr. Laurits Pedersen har i sin tale her i tinget den 16. november henstillet, at der blev gennemført

en nyordning af handelen med brugte automobiler, udskiftede automobiler, for at forhindre, at de, der opnår tilladelse til køb af en ny vogn, sælger deres brugte vogne til en høj pris. Det ærede medlem skitserede en ordning, hvorefter de udskiftede personvogne skulle afleveres til en vis vurderingspris og derefter fordeles blandt de ansøgere, der ikke kan opnå indkøbstilladelse til nye vogne. En sådan ordning har derefter været drøftet i rigsdagens vareforsyningsudvalg, hvor der var enighed om, at myndighederne bør afholde sig fra en fordeling af de udskiftede automobiler, idet man anså det for en meget vanskelig, for ikke at sige håbløs administrativ opgave at fordele de i mange tilfælde stærkt nedkørte automobiler til ansøgere, der ikke har mulighed for at opnå indkøbstilladelse til et nyt automobil, men som dog har et rimeligt behov for et brugbart automobil. Jeg er imidlertid enig med det ærede medlem i, at der må gøres noget for at forhindre, at der opnås urimelig fortjeneste ved salg af udskiftede automobiler, men som det vil være det høje ting bekendt, opnåedes der i forbindelse med indgåelsen af forliget om skattelovene enighed mellem de i forliget deltagende fire partier om at søge gennemført en ordning, hvorefter de udskiftede automobiler afleveres til en vurderingspris og bortsælges, som det var tanken, fortrinsvis i hvert fald, ved offentlig auktion, således at forskellen mellem vurderingsprisen og salgsprisen, d. v. s. den ekstraordinære værdi, som underforsyningen med nye automobiler har skabt for de gamle, skulle indbetales eventuelt til vejfonden. Det er derfor min hensigt i overensstemmelse med det, som forliget går ud på, i løbet af forholdsvis kort tid, såsnart som det overhovedet er mig muligt, at fremsætte et forslag til en lovgivning herom.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har fremhævet nogle eksempler på virkninger af den nugældende importordning for metervarer og de uheldige dispositioner med importbevillingerne for metervarer. Det ærede medlem var i denne forbindelse inde på spørgsmålet om overførelse af metervarer til friliste. Jeg mener ikke at burde eller turde trætte det høje ting med en nærmere udredning af enkelthederne i de af det ærede medlem nævnte tilfælde.